

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E
cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă
Gairunov Evghenii împotriva S.A. “Votum”
(anularea cererii și ordinului de concediere, încasarea salariului restant, a salariului pentru absența forțată de la muncă, a indemnizației pentru concediul nefolosit, compensației în locul restabilirii în funcție, penalității și a prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-1374/23
NR PIGD 2-20148207-01-2ra-04092023)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. O. Dvornic
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, A. Braga, V. Mihaila

9 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Gairunov Evghenii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 noiembrie 2020, Gairunov Evghenii, reprezentat de avocatul Voitic Serghei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „Votum”, solicitând anularea cererii și a ordinului de concediere, încasarea salariului restant, a salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, a indemnizației pentru concediul nefolosit și a compensației în locul restabilirii în funcție.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 9 septembrie 2020, s-a adresat medicului de familie pentru acordarea ajutorului medical, fiind informat că polița sa medicală fusese dezactivată de Compania Națională de Asigurări în Medicină.

3. În aceeași zi, reclamantul s-a adresat conducerii S.A. „Votum”, solicitând eliberarea actelor în baza cărora încetase raporturile de muncă, fiindu-i înmănat ordinul nr. 07/ok din 1 iulie 2020 cu privire la „concediere” (în limba rusă – „увольнение”).

4. Potrivit ordinului nr. 07/ok din 1 iulie 2020, Gairunov Evghenii a fost eliberat din funcție începând cu 1 iulie 2020, în baza cererii de demisie pretins depuse și semnate personal de acesta.

5. A susținut că eliberarea sa din funcție este ilegală, deoarece cererea de demisie din 1 iulie 2020 nu a fost depusă și nici semnată de acesta și, prin urmare, nu putea produce efecte juridice.

6. Referitor la ordinul nr. 07/ok din 1 iulie 2020, reclamantul a invocat că acesta este ilegal, nu corespunde situației de fapt și contravine prevederilor Codului muncii.

7. A relevat că din conținutul ordinului rezultă că raporturile de muncă au încetat la 1 iulie 2020 în temeiul art. 85 din Codul muncii. Or, potrivit art. 85 alin. (1) din Codul muncii, termenul de preaviz începe să curgă din ziua imediat următoare celei în care a fost înregistrată cererea de demisie. În aceste condiții, reclamantul a susținut că, chiar în ipoteza existenței cererii de demisie din 1 iulie 2020, angajatorul urma să dispună încetarea raporturilor de muncă începând cu 15 iulie 2020, iar nu cu 1 iulie 2020. Totodată, a invocat că raporturile de muncă ar fi încetat prin demisie, iar nu prin concediere, astfel cum s-a indicat în ordin.

8. A mai susținut că angajatorul a indicat incorect norma de drept material aplicabilă încetării contractului individual de muncă, contrar art. 81 alin. (3) din Codul muncii, precum și că ordinul conține mențiuni privind încetarea contractului individual de muncă la inițiativa angajatorului.

9. În aceste circumstanțe, a reținut că, prin acțiunile ilegale ale S.A. „Votum”, a fost eliberat nelegal din funcție.

10. De asemenea, a menționat că neachitarea drepturilor salariale i-a provocat stări de neliniște, anxietate și insomnie, precum și imposibilitatea satisfacerii unor necesități de ordin material și moral, acoperite în mod obișnuit din veniturile salariale, considerând echitabilă repararea prejudiciului moral de către fostul angajator în cuantum de 5 salarii medii.

11. La 8 octombrie 2020, în cadrul procedurii prealabile, reprezentantul reclamantului, avocatul Voitic Serghei, a solicitat S.A. „Votum” eliberarea copiei certificate a ordinului de angajare, a ordinului de concediere și a contractului individual de muncă, a certificatului privind salariul, a cererii de demisie, precum și a documentului în original care confirmă achitarea salariului lui Gairunov Evghenii pentru perioada începând cu luna iulie 2019 și până la eliberarea sa din funcție, însă nu a primit răspuns.

12. În urma modificării pretențiilor, a solicitat anularea ordinului privind concediul neplătit, a ordinului privind reluarea activității după concediul neplătit, a cererii de demisie din 1 iulie 2020 și a ordinului nr. 07/ok din 1 iulie 2020 al S.A. „Votum” privind concedierea lui Gairunov Evghenii; încasarea de la S.A. „Votum” a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă; a salariului mediu pentru perioada 1 iulie 2019-1 iulie 2020, în mărime de 36 000 de lei (12 luni $\times$ 3 000 de lei); a compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii, în sumă de 9 000 de lei (3 000 de lei $\times$ 3), în locul restabilirii în serviciu; a penalității de întârziere pentru perioada 1 iulie 2019-1 iulie 2021, în mărime de 6 570 de lei (3 000 de lei $\times$ 0,3% $\times$ 730 de zile de întârziere); a indemnizației pentru concediul anual plătit nefolosit pentru întreaga perioadă neachitată; a prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu, în sumă de 3 000 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 14 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Gairunov Evghenii. S-a anulat ordinul nr. 07/ok din 1 iulie 2020, emis de S.A. „Votum”, privind eliberarea din funcție a lui Gairunov Evghenii în temeiul art. 85 din Codul muncii. S-a încasat de la S.A. „Votum” în beneficiul lui Gairunov Evghenii salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 1 iulie 2020-14 decembrie 2022, cu calcularea și efectuarea tuturor achitărilor și reținerilor obligatorii potrivit legislației în vigoare, cuantumul acestuia urmând a fi calculat de angajator. S-a încasat de la S.A. „Votum” în beneficiul lui Gairunov Evghenii compensația suplimentară în locul restabilirii la locul de muncă, în sumă de 9 000 de lei, prejudiciul moral în sumă de 3 000 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 000 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 21 decembrie 2022, S.A. „Votum”, reprezentată de avocatul Moraru Daniela, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 14 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare judecată să fie respinsă ca tardivă.

15. La 12 ianuarie 2023, Gairunov Evghenii, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 14 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-au respins cererile de apel depuse de S.A. „Votum”, reprezentată de avocata Moraru Daniela, și Gairunov Evghenii și s-a menținut hotărârea 14 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

17. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, potrivit ordinului nr. 07/ok din 1 iulie 2020, emis de S.A. „Votum” în temeiul art. 85 din Codul muncii, Gairunov Evghenii a fost eliberat din funcție din proprie inițiativă, în baza cererii depuse.

18. Instanța de apel a constatat că la materialele cauzei nu se regăsește cererea de demisie depusă și semnată de Gairunov Evghenii, care ar fi stat la baza emiterii ordinului de eliberare din funcție.

19. Prin urmare, instanța de apel a considerat corect raționamentul primei instanțe privind respingerea pretenției lui Gairunov Evghenii referitoare la anularea cererii de demisie din 1 iulie 2020, întrucât existența unui asemenea înscris nu a fost probată.

20. Cu referire la legalitatea ordinului nr. 07/ok din 1 iulie 2020 privind eliberarea din funcție a lui Gairunov Evghenii în temeiul art. 85 din Codul muncii, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a constatat încălcarea de către S.A. „Votum” a prevederilor art. 81 alin. (3) din Codul muncii.

21. Or, din conținutul ordinului rezultă că acesta nu a fost adus la cunoștința salariatului sub semnătură, în rubrica „с приказом ознакомлен” lipsind semnătura lui Gairunov Evghenii și data luării la cunoștință, deși art. 81 alin. (3) din Codul muncii instituie obligația angajatorului de a aduce ordinul de concediere la cunoștința salariatului, sub semnătură, cel târziu la data eliberării din serviciu.

22. Având în vedere constatarea caracterului ilegal al eliberării din funcție, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe privind anularea ordinului nr. 07/ok din 1 iulie 2020, emis și semnat de S.A. „Votum”.

23. Astfel, constatând ilegalitatea ordinului de concediere, instanța de apel a apreciat drept temeinică și soluția primei instanțe în partea admiterii pretențiilor subsecvente privind încasarea de la S.A. „Votum” în beneficiul lui Gairunov Evghenii a salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 1 iulie 2020-14 decembrie 2022, cu calcularea și efectuarea de către angajator a tuturor achitărilor și reținerilor obligatorii potrivit legislației în vigoare, a compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă în sumă de 9 000 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 3 000 de lei.

24. Cu referire la pretențiile privind anularea cererii și a ordinului referitoare la concediul neplătit, precum și a ordinului privind reluarea activității după concediul neplătit, instanța de apel a reținut că la materialele cauzei nu se regăsesc cererea privind acordarea concediului neplătit și ordinul privind acordarea acestuia. Totodată, potrivit extrasului eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale, Gairunov Evghenii s-a aflat în concediu în perioada 1 ianuarie 2020-30 iunie 2020 (f.d. 121). Absența acestuia de la serviciu în perioada 1 septembrie 2019-28 mai 2020 se confirmă și prin copia registrului de evidență a intrării și ieșirii lucrătorilor S.A. „Votum”, anexată la materialele cauzei (f.d. 79-105).

25. În aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe privind respingerea pretențiilor referitoare la anularea cererii de acordare a concediului neplătit, a ordinului privind acordarea concediului neplătit și a ordinului privind reluarea activității.

26. Instanța de apel a respins ca declarative argumentele lui Gairunov Evghenii potrivit cărora cererea privind acordarea concediului neplătit, ordinul privind concediul neplătit și ordinul privind reluarea activității după concediul neplătit sunt ilegale și urmau a fi anulate, reținând că, contrar art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acesta nu a probat circumstanțele invocate drept temei al pretențiilor sale.

27. Prin urmare, instanța de apel a apreciat drept întemeiată soluția primei instanțe și în partea respingerii pretenției privind încasarea plăților salariale pentru perioada 1 iulie 2019-1 iulie 2020, întrucât reclamantul-apelant nu a dovedit neexecutarea de către angajator a obligațiilor sale cu bună-credință, la locul și în termenul stabilit.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 4 septembrie 2023, Gairunov Evghenii a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 14 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

29. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, invocând că instanțele inferioare au interpretat eronat legea, deoarece nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, dar au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

30. Prin urmare, recurentul și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

33. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

34. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

35. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„ (1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 5 iulie 2023, decizia motivată din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată, prin intermediul poștei electronice, recurentului, cât și reprezentantului acestuia, avocatului Serghei Voitic, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (vol. II, f.d. 34).

37. Astfel, cererea de recurs depusă de Gairunov Evghenii, la 4 septembrie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

38. Completul de judecată relevă că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, au fost modificate, între altele, dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la temeiurile și admisibilitatea recursului, modificările intrând în vigoare la 1 septembrie 2023. Potrivit art. XI alin. (3) din această lege, numai recursurile depuse până la data intrării sale în vigoare se examinează în baza temeiurilor existente la data depunerii lor.

39. Întrucât recursul lui Gairunov Evghenii a fost depus la 4 septembrie 2023, admisibilitatea acestuia urmează a fi verificată prin prisma art. 432 și 433 din Codul de procedură civilă în redactarea în vigoare la data declarării recursului. Împrejurarea că recurentul a făcut trimitere la art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă în redactarea anterioară datei de 1 septembrie 2023 nu este de natură să determine aplicarea normelor abrogate.

40. Completul de judecată reține că recursul reprezintă o cale extraordinară de atac, iar controlul exercitat de Curtea Supremă de Justiție nu presupune rejudecarea cauzei sau o nouă apreciere a probelor, ci verificarea existenței unor vicii care se circumscriu temeiurilor expres prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă.

41. În speță, Gairunov Evghenii a reiterat, în esență, argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în apel, susținând, în termeni generali, că instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia aplicată și au interpretat eronat legea, fără a individualiza o eroare concretă a instanței de apel care, potrivit noii reglementări procesuale, ar putea determina casarea deciziei recurate.

42. Completul observă că argumentele referitoare la cererea de demisie și la legalitatea ordinului nr. 07/ok din 1 iulie 2020 au fost examinate de instanța de apel. Aceasta a constatat că la materialele cauzei nu se regăsește cererea de demisie pretins depusă și semnată de Gairunov Evghenii și, tocmai din acest motiv, a menținut soluția de respingere a pretenției privind anularea unui asemenea înscris. În același

timp, constatând nerespectarea de către angajator a cerințelor legale la încetarea raporturilor de muncă, instanța de apel a menținut anularea ordinului nr. 07/ok din 1 iulie 2020 și pretențiile subsecvente admise de prima instanță.

43. De asemenea, instanța de apel a examinat argumentele privind concediul neplătit și drepturile salariale pretinse pentru perioada 1 iulie 2019-1 iulie 2020, reținând lipsa la materialele cauzei a cererii și ordinelor a căror anulare se solicita, precum și datele din extrasul Casei Naționale de Asigurări Sociale și registrul de evidență a intrării și ieșirii lucrătorilor S.A. „Votum”, care atestau perioadele de concediu și de absență de la serviciu.

44. În recurs, Gairunov Evghenii nu indică în ce mod aceste constatări ar fi arbitrar și nici nu identifică probe decisive care ar fi fost ignorate, denaturate ori apreciate într-o manieră vădit nerezonabilă de instanța de apel. Criticile sale exprimă, în realitate, dezacordul cu concluziile instanțelor inferioare și urmăresc o nouă apreciere a circumstanțelor de fapt și a probelor administrate.

45. Or, simplul fapt că recurentul propune o interpretare diferită a probelor sau consideră că acestea ar fi trebuit să conducă la o altă soluție nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei recurate și nu justifică intervenția instanței de recurs. Pentru incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă este necesar ca aprecierea probelor să depășească limitele unei evaluări judiciare rezonabile și să fie vădit incompatibilă cu materialele cauzei, situație care nu a fost demonstrată în speță.

46. Totodată, recurentul nu invocă o interpretare a legii contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, nu argumentează necesitatea schimbării sau consolidării jurisprudenței acesteia și nici nu indică existența vreunui dintre celelalte cazuri prevăzute de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

47. Simpla enumerare a unor pretinse încălcări ale legii, fără raportarea acestora la raționamentul concret al instanței de apel și fără explicarea influenței lor asupra soluției pronunțate, nu este suficientă pentru a pune la îndoială legalitatea deciziei recurate. Instanța de recurs nu poate construi din oficiu criticile pe care partea a omis să le formuleze și nici nu se poate substitui recurentului în identificarea motivelor care ar putea justifica casarea hotărârii.

48. În aceste circumstanțe, chiar analizate în substanța lor și prin prisma celui mai apropiat temei de recurs prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, criticile formulate de Gairunov Evghenii sunt vădit lipsite de aptitudinea de a demonstra caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel ori aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

49. Completul de judecată reiterează că stabilirea unor condiții mai stricte pentru accesul la o instanță supremă este compatibilă cu garanțiile art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere rolul specific al instanțelor de recurs și natura căii extraordinare de atac.

50. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Gairunov Evghenii este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

51. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul depus de Gairunov Evghenii, împotriva deciziei din 26 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Elena Croitor
	/semnătură/	Ion Munteanu